

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1S/33/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1015200225
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Valašíková PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1015200225.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Valašíkovej, PhD. a členov senátu JUDr. Renáty Janákovvej a JUDr. Zuzany Mališovej v právnej veci žalobcu: Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava, Primaciálne námestie 1, Bratislava, proti žalovanému: Okresný úrad Bratislava, odbor opravných prostriedkov, referát katastra nehnuteľností, Tomášikova 46, Bratislava o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. Co-97/2014-IBa zo dňa 23.12.2014 takto:

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozhodnutie žalovaného č. Co-97/2014-IBa zo dňa 23.12.2014 v spojení s prvostupňovým rozhodnutím Okresného úradu Bratislava, katastrálneho odboru č. C-236/14/ROEP/Ružinov zo dňa 07.11.2014 zrušuje podľa ust. § 250j ods. 2 písm. c), d) O.s.p. a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

Žalobcovi súd náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

I.

Žalobca žalobou doručenu Krajskému súdu v Bratislave dňa 09.02.2015 sa domáhal preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. Co-97/2014-IBa zo dňa 23.12.2014, ktorým potvrdil rozhodnutie Okresného úradu Bratislava, katastrálneho odboru č. C-236/2014/ROEP/Ružinov zo dňa 07.11.2014.

Žalobca uviedol, že pôvodný pozemok parc. č. XXX je zapísaný v pozemkovoknižnej vložke č. XXXX, pôvodné katastrálne územie V. v prospech pozemkovoknižného vlastníka Československý štát - Obvodný národný výbor Bratislava - Nivy, tento zápis v pozemkovoknižnej vložke preukazuje správu predmetného pozemku Obvodným národným výborom.

Konštatoval, že podľa § 2 ods. 1 zákona č. 138/1991 Zb. do vlastníctva obcí prechádzajú z majetku Slovenskej republiky veci, okrem hnutelností patriacich orgánom miestnej štátnej správy, ku ktorým patrilo ku dňu účinnosti osobitného predpisu (zákona č. 369/1990 Zb. účinný k 24.11.1990) právo hospodárenia národným výborom, na území ktorých sa nachádzajú.

Žalobca poukázal na právny názor Najvyššieho súdu SR vyjadrený v rozhodnutí sp. zn. 3Cdo 7/02, z ktorého je zrejmé, že v § 2 ods. 1 zákona č. 138/1991 Zb. je prechod majetku na obec viazaný na súčasné splnenie dvoch podmienok, a teda musí ísť 1/ o inú ako hnutelnú vec patriacu orgánom miestnej štátnej správy (to znamená, že môže ísť o akúkoľvek aj poľnohospodársku nehnuteľnosť), ku ktorej 2/ patrilo právo hospodárenia národným výborom (bez rozlíšenia stupňa národného výboru a „trvalosti“ alebo „dočasnosti“ práva hospodárenia), na území ktorých sa nachádzajú. Táto všeobecná

zásada transformácie majetku štátu na majetok obcí je v tomto zákone prelomená v prípade niektorých právnych situácií, napr. do vlastníctva obcí neprechádza nehnuteľný majetok v štátnom vlastníctve, ktorý bol v trvalom užívaní inej než štátnej organizácie, pretože v zmysle § 3 písm. c) zákona č. 138/1991 Zb. takýto majetok neprešiel do vlastníctva obce. V správnom konaní však nikto nepredložil taký dôkaz, ktorý by preukazoval, že ide o nehnuteľnosti, na ktoré sa vzťahuje niektoré z ustanovení § 3 zákona č. 138/1991 Zb..

Vzhľadom na citované rozhodnutie Najvyššieho súdu SR žalovaný bol názoru, že pre prechod nehnuteľností zo štátu na obec je listinou postačujúcou pre preukázanie práva hospodárenia národného výboru výpis z pozemkovoknižnej vložky č. XXXX, kde je popri Československom štáte ako vlastníčkovi pozemkov zapísaný aj správca týchto pozemkov, a to Obvodný národný výbor Bratislava - Nivy.

Požiadavku žalovaného vyjadrenú v napadnutom rozhodnutí ohľadne preukázania práva hospodárenia národným výborom hospodárskou zmluvou považoval za neopodstatnenú až absurdnú, v súvislosti s ktorou uviedol, že podľa výpisu z pozemkovoknižnej vložky č. XXXX predmetný pozemok spravoval Obvodný národný výbor Bratislava - Nivy, ktorý by mohol podľa § 10 vyhlášky č. 119/1988 Zb. tento pozemok bezplatne odovzdať do trvalého užívania iným socialistickým organizáciám než štátnym, alebo by mohol podľa § 347 zákona č. 109/1964 Zb. previesť právo hospodárenia na inú organizáciu, nemohol však spísať hospodársku zmluvu sám so sebou, aby preukázal svoje právo hospodárenia. Zároveň poukázal na to, že žalovaný správny orgán v odôvodnení svojho rozhodnutia taktiež neuviedol s kým mal národný výbor predmetnú hospodársku zmluvu na prevod práva hospodárenia uzavrieť, a komu teda podľa názoru žalovaného malo svedčať právo hospodárenia predmetných pozemkov.

Žalobca bol toho názoru, že nakoľko nebolo žiadnym dôkazom preukázané, že by v danom prípade bola prekážka uvedená v § 3 písm. c) zákona č. 138/1991 Zb., tieto pozemky prešli v zmysle § 2 ods. 1, 7 zákona č. 138/1991 Zb. ako nehnuteľný majetok štátu, s ktorým hospodáril národný výbor k 01.05.1991 do vlastníctva Hlavného mesta SR Bratislava.

Vzhľadom na vyššie uvedené žalobca žiadal, aby súd napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

II.

Žalovaný vo vyjadrení k žalobe doručenom súdu dňa 18.03.2015 uviedol, že predmetom konania sú pozemky vymedzené plošne vlastníckymi vzťahmi alebo držbou, ktoré nie sú evidované alebo sú evidované neúplne podľa osobitných predpisov v súbore geodetických informácií a v súbore popisných informácií, ak v zákone č. 180/1995 Z.z. nie je ustanovené inak.

Pôvodný pozemok parc. č. XXX je zapísaný v pozemkovoknižnej vložke č. XXXX, k. ú. V., kde je ako vlastníč uvádzaný Československý štát - Obvodný národný výbor Bratislava - Nivy, odbor poľnohospodárstva a lesného hospodárstva. Do vlastníctva štátu prešli predmetné pozemky na základe konfiškácie. Ďalej uviedol, že predmetom registra sú len zostávajúce časti pôvodného pozemkovoknižného pozemku parc. č. XXX, ktoré doteraz neboli majetkovoprávne usporiadané. Pozemok parc. č. X-XXX/XXX sa podľa registra C KN nachádza na druhoch pozemkov - „ostatné plochy“ a „zastavané plochy a nádvoria“. Pozemok parc. č. X-XXX/XXX na druhu pozemku - „zastavané plochy a nádvoria“, čiže nejde o poľnohospodársky pôdny fond a nemožno postupovať podľa zákona č. 229/1991 Zb. a určiť, že uvedený majetok štátu spravuje Slovenský pozemkový fond.

S poukazom na § 2 ods. 1 zákona č. 138/1991 Zb. žalovaný konštatoval, že z uvedeného znenia zákona vyplýva, že predpokladom prechodu vlastníctva veci z majetku štátu na obec je vlastníctvo Slovenskej republiky a existencia práva hospodárenia národného výboru k 24.11.1990.

Tvrdil, že vlastnícke právo žalobcu nemožno automaticky odvodzovať zo zápisu v PKV s poukazom na ust. § 2 ods. 1 zákona č. 138/1991 Zb. bez preukázania hospodárenia národným výborom, bez tohto právneho úkonu právo hospodárenia národnému výboru v zmysle vtedy právnych predpisov nevzniklo.

Žalovaný poukázal na to, že vyjadrenie k odvolaniu žalobcu podal aj Slovenský pozemkový fond dňa 17.12.2014, v ktorom uviedol, že poz. reg. E parc. č. X-XXX/XXX a č. X-XXX/XXX, pôvodne vedené v PKV ako parc. č. XXX/X bol daný rozhodnutím ObNV Bratislava - Nivy č. Pôd 342/1959 zo

dňa 01.06.1959 do trvalého užívania JRD V., t. j. na pozemky sa nevzťahuje zákon č. 138/1991 Zb.. Ako prílohu pripojil stranu 20 rozhodnutia ObNV Bratislava - Nivy č. Pôd352/1959 zo dňa 01.06.1959. Mal za to, že uvedené vyjadrenie však nič nemení na skutočnosti, že predmetné nehnuteľnosti patria do vlastníctva štátu v správe Okresného úradu Bratislava, pretože fakticky ide o zastavané pozemky, na ktorých sa nachádzajú stavby, budovy s rôznym využitím.

Ďalej žalovaný konštatoval, že nevyhnutným predpokladom prechodu vlastníctva poľnohospodárskych nehnuteľností zo štátu na obec v zmysle zákona č. 138/1991 Zb. je existencia práva hospodárenia, a teda trvalej správy, ktorá patrila príslušnému národnému výboru k 24.11.1990. Správu národného majetku národnými výbormi konštituoval zákon č. 279/1949 Zb. o finančnom hospodárení národných výborov, v zmysle ktorého (§ 29 ods. 1) národné výbory spravovali národný majetok zverený do ich správy príslušným ústredným úradom po dohode s ministerstvami vnútra a financií. Uvedenými ustanoveniami neboli však dotknuté právne predpisy o majetku skonfiškovanom a o majetku získanom na účely pozemkových reforiem v zmysle § 31 ods. 2 citovaného zákona. Uviedol, že tento poľnohospodársky majetok národné výbory nemali v trvalej správe, a teda im mohol byť zverený len do dočasnej správy v zmysle vyhlášky č. 507/1950 Ú.v.. Do trvalej správy národných výborov mohol prejsť až po 01.09.1959 v zmysle vyhlášky č. 158/1959 Ú.v. o správe neprideleného poľnohospodárskeho majetku nadobudnutého z pozemkových reforiem. V prípade zapísania takýchto pozemkov v pozemkovej knihe na Československý štát v správe ONV - odborov poľnohospodárstva; národné výbory ich mali k 24.11.1990 iba v dočasnej správe, a preto neprešli do vlastníctva obcí. Do trvalej správy mohol byť zverený národným výborom poľnohospodársky majetok ústredným úradom, najmä Povereníctvom pôdohospodárstva a pozemkovej reformy alebo keď po 01.09.1959 prešiel do ich správy podľa vyhlášky č. 158/1959 Ú.v.. Takéto prevody však boli zaznamenané v pozemkovej knihe s odkazom na § 3 citovanej vyhlášky. Zápis v pozemkovej knihe v prospech Československý štát - Obvodný národný výbor Bratislava Nivy, odbor poľnohospodárstva a lesného hospodárstva je 25.09.1957, keď sa na takýto majetok nevzťahovali predpisy o správe národného majetku národnými výbormi, resp. keď tieto predpisy umožňovali zveriť národným výborom majetok len do dočasnej správy, kým sa o ňom definitívne nerozhodne. V pozemkovej knihe nie je zápis odvolávajúci sa na § 3 vyhlášky č. 158/1959 Ú.v., podľa ktorej okresné národné výbory spravovali nepridelený pôdohospodársky majetok nadobudnutý z konfiškácií a z pozemkových reforiem.

Bol názoru, že národným výborom mohlo právo hospodárenia s poľnohospodárskymi pozemkami patriť len v prípadoch uvedených v § 8 ods. 2 a § 10 ods. 1 vyhlášky č. 119/1988 Zb., ktorá spolu s Hospodárskym zákonníkom určovala, že právo hospodárenia s poľnohospodárskymi pozemkami k 24.11.1990 vykonávali štátne organizácie, ktorých predmetom činnosti bola poľnohospodárska výroba. O tejto skutočnosti nie sú žiadne dôkazy.

Vychádzajúc z § 31 ods. 2 zákona č. 279/1979 Zb. a § 6 ods. 6 vládneho nariadenia č. 90/1950 žalovaný mal za zrejmé, že zápis vykonaný v pozemkovej knihe v roku 1957 treba hodnotiť len ako dôkaz o tom, že obvodný národný výbor mal predmetné pozemky len v dočasnej správe. Táto skutočnosť vylučuje ich prechod do vlastníctva obce, pretože zákon o majetku obcí vyžaduje existenciu práva a preukázania tohto práva ku dňu 24.11.1990. Poukázal na to, že tento právny záver vychádza z ustálenej judikatúry (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. MCdo/55/01, MCdo/56/01, 4Cdo/46/01, 2Cdo/115/02, 2Cdo/48/2005) i z rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 9Co/285/2013.

Bol názoru, že napadnuté rozhodnutie vychádza zo spoľahlivo zisteného stavu, je riadne odôvodnené, rovnako rozhodnutie a postup prvostupňového správneho orgánu vo veci bol správny a v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi.

Žalovaný vzhľadom na vyššie uvedené navrhol žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietnuť.

III.

Krajský súd, ako súd vecne a miestne príslušný (§ 246 ods. 1, § 246a ods. 1 O.s.p.), preskúmal na nariadenom pojednávaní napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo podľa § 247 ods. 1 a nasl. O.s.p. a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p., v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 3 O.s.p., rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia, alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podstatou správneho súdnictva je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní; ide o právny inštitút, ktorý umožňuje, aby sa každá osoba, ktorá sa cíti byť rozhodnutím či postupom orgánu verejnej správy poškodená, dovolala súdu, ako nezávislého orgánu a vyvolala tak konanie, v ktorom správny orgán už nebude mať autoritatívne postavenie, ale bude účastníkom konania s rovnakými právami ako ten, o koho práva ide.

Úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia.

V rámci správneho prieskumu súd skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

Z administratívneho spisu vyplýva, že žalobca doručil dňa 30.06.2010 komisii ROEP v k.ú. Y. námietku voči návrhu registra týkajúcu sa zápisu vlastníckeho práva k pozemkom reg. E parc. č. X-XXX/XXX, orná pôda o výmere 1732 m² a parc. č. X-XXX/XXX, orná pôda o výmere 74 m² v prospech Slovenskej republiky v správe Slovenského pozemkového fondu a žiadal o zmenu vlastníka v prospech žalobcu.

Námietku odôvodnil tým, že ide o pozemok zapísaný v pozemkovoknižnej vložke č. XXXX v prospech Československý štát - Obvodný národný výbor Bratislava Nivy, národný výbor s týmto pozemkom hospodáril a v súlade s § 2 ods. 1 zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí v znení neskorších predpisov ku dňu účinnosti citovaného zákona, t. j. ku dňu 01.05.1991 stal vlastníctvom žalobcu.

Námietka bola prerokovaná na zasadnutí komisie ROEP dňa 04.11.2014, ktorá odporučila katastrálnemu odboru vydať rozhodnutie, ktorým sa námietke žalobcu nevyhovuje.

Okresný úrad Bratislava, katastrálny odbor rozhodnutím č. C-236/14/ROEP/Ružinov zo dňa 07.11.2014 námietke žalobcu nevyhovел, zároveň opravil údaje návrhu registra týkajúce sa zápisu vlastníckeho práva k pozemkom reg. E parc. č. X-XXX/XXX - orná pôda o výmere 1732 m² a parc. č. X-XXX/XXX - orná pôda o výmere 74 m², tak že zrušil zápis v časti správca: Slovenský pozemkový fond, v časti titul nadobudnutia: podľa § 16 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z. z., PKV X-XXXX a zapísal v časti správca: Okresný úrad Bratislava, v časti titul nadobudnutia: PKV X-XXXX, § 5 ods. 1 a 2 zák. č. 278/1993 Z. z.

V odôvodnení konštatoval, že nejde o poľnohospodársky pôdny fond, je preto potrebné postupovať podľa § 5 ods. 1 zákona č. 278/1993 Z.z. o správe majetku štátu v znení neskorších predpisov, podľa ktorého „ak osobitný predpis neustanovuje inak, majetok štátu, ktorý prešiel do vlastníctva štátu podľa osobitného predpisu a ktorý nie je v správe žiadneho správcu alebo nie je možné určiť právneho nástupcu pôvodného správcu, alebo prešiel do vlastníctva štátu na základe darovania alebo dedenia zo závetu a správca nie je v darovacej zmluve alebo v závete výslovne uvedený, spravuje dočasný správca, ktorým je obvodný úrad v sídle kraja, v ktorého územnom obvode sa taký majetok štátu nachádza (ďalej len dočasná správa)“.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol žalovaný dňa 23.12.2014 rozhodnutím č. Co-97/2014-IBa tak, že odvolanie žalobcu zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

IV.

Podľa § 6 ods. 1, 2 zákona č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov, podklady potrebné na zostavenie registra sa zisťujú z údajov poskytnutých nájomcami pozemkov, pozemkovými spoločenstvami alebo inými oprávnenými osobami, z katastrálneho operátu, štátnych archívov, z listín predložených účastníkmi konania, z výpovedí svedkov a z iných dôkazov získaných najmä pri prešetrovaní v obci. Správny orgán zabezpečí zostavenie návrhu registra na základe údajov zistených podľa odseku 1 a ďalších podkladov. Priebeh hraníc pozemkov v prírode sa spravidla nezisťuje.

Zákon č. 180/1995 Z. z. upravuje postup pri zostavovaní a schvaľovaní registra obnovenej evidencie pozemkov na základe dostupných údajov o pozemkoch a právnych vzťahoch k nim. Tieto údaje musia v čase zostavovania registra existovať a zvyčajne sú poskytované nájomcami pozemkov, resp. inými oprávnenými osobami alebo sú získavané z katastrálneho operátu, štátnych archívov, prípadne z listín predložených účastníkmi konania. Úlohou správnych orgánov podľa zákona č. 180/1995 Z. z. je zhromaždenie týchto listín a podľa údajov v nich obsiahnutých správne orgány zostavia návrh príslušného registra obnovenej evidencie pozemkov.

Iba na základe predloženia takýchto dôkazov je správny orgán v rámci konania o námietkach proti návrhu registra obnovenej evidencie pozemkov oprávnený vykonať zmeny v zápise vlastníckeho práva. V opačnom prípade nemá na základe akých údajov zmenu vykonať. Zo žiadneho ustanovenia zákona č. 180/1995 Z. z. ani z iného právneho predpisu nevyplýva právomoc správneho orgánu nahradiť chýbajúcu listinu vlastnou úvahou o tom, či niektorý subjekt vlastníctvo nadobudol alebo nie.

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 138/1991 Zb., do vlastníctva obcí prechádzajú z majetku Slovenskej republiky veci, okrem hnuteľností patriacich orgánom miestnej štátnej správy, ku ktorým patrilo ku dňu účinnosti osobitného predpisu právo hospodárenia národným výborom, na území ktorých sa nachádzajú.

Podľa § 65 ods. 1 Hospodárskeho zákonníka, právo hospodárenia s národným majetkom vykonáva zásadne organizácia, ktorá je poverená úlohami, na plnenie ktorých majetok celkom alebo prevažne slúži.

Podľa § 4 ods. 1 veta prvá vyhlášky č. 119/1988 Zb. o hospodárení s národným majetkom (ďalej aj len „vyhláška č. 119/1988 Zb.“), právo hospodárenia s vecami, ktoré sú súčasťou národného majetku, patrí tej organizácii, ktorá je poverená úlohami, na plnenie ktorých národný majetok slúži, pokiaľ nie je touto vyhláškou alebo osobitným predpisom ustanovené inak.

Podľa § 8 ods. 2 vyhlášky č. 119/1988 Zb., právo hospodárenia s prebytočným nehnuteľným majetkom, pri ktorom je záujem, aby zostal v celospoločenskom vlastníctve, o ktorý neprejavili záujem organizácie a štátne podniky, prevedie organizácia na miestny národný výbor. Právo hospodárenia s poľnohospodárskou pôdou sa prevedie vždy na okresný národný výbor.

Podľa § 10 ods. 1 vyhlášky č. 119/1988 Zb., na odovzdanie nehnuteľného národného majetku do trvalého užívania je príslušný okresný (mestský) národný výbor, v územnom obvode ktorého sa odovzdávaný majetok nachádza. Ak sa má do trvalého užívania odovzdať nehnuteľný národný majetok, s ktorým nemá právo hospodárenia príslušný okresný (mestský) národný výbor, prevedie organizácia právo hospodárenia na tento národný výbor.

Podľa zákona č. 53/1966 Zb., poľnohospodárska pôda je určená na poľnohospodársku výrobu (§ 1 ods. 2 v spojení s § 7 ods. 2).

Podľa § 29 ods. 1 zákona č. 279/1949 Zb., správu národného majetku národnému výboru zveroval a odnámal, a to bez náhrady, príslušný ústredný úrad po dohode s ministrami vnútra a financií, poprípade dohliadací národný výbor podľa ich splnomocnenia. Rovnakým spôsobom mohli byť národnému výboru uložené obmedzenia vo výkone takej správy.

Podľa § 31 ods. 2 zákona č. 279/1949 Zb., týmito ustanoveniami neboli dotknuté predpisy o majetku skonfiškovanom a znárodnenom a majetku získanom pre účely pozemkových reforiem.

Obdobne aj vládne nariadenie č. 90/1950 Zb. v § 6 ods. 6 ustanovilo, že právnou úpravou o správe národného majetku národnými výbormi zostali nedotknuté predpisy o majetku skonfiškovanom a znárodnenom a o majetku získanom na účely pozemkových reforiem, ktorý im bol zverený do dočasnej správy, kým sa o ňom definitívne nerozhodne.

Podľa § 1 vyhlášky č. 158/1959 Ú. v., pôdohospodársky majetok, ktorý štát nadobudol podľa predpisov o konfiškácii a urýchlenom rozdelení pôdohospodárskeho majetku alebo podľa predpisov o pozemkových reformách a ktorý sa doteraz podľa týchto predpisov nepridelil a nie je v správe organizácii štátneho socialistického sektora, spravujú okresné národné výbory, v obvode ktorých je tento majetok a to podľa predpisov o správe národného majetku (vládne nariadenie č. 81/1958 Zb. o správe národného majetku, vyhláška č. 205/1958 Ú.l. (Ú. v.), ktorou sa vykonáva vládne nariadenie správe národného majetku).

Podľa § 3 vyhlášky č. 158/1959 Ú. v., výkonný orgán okresného národného výboru ihneď zistí majetok, ktorý podľa tejto vyhlášky spravujú okresné národné výbory a pri nehnuteľnom majetku navrhne pozemno-knižnému súdu pozemno-knižné usporiadanie s odvolaním sa na túto vyhlášku.

Predmetom súdneho prieskumu v prejednávanej veci boli rozhodnutie žalovaného č. Co-97/2014-IBa zo dňa 23.12.2014, ktorým potvrdil rozhodnutie Okresného úradu Bratislava, katastrálneho odboru č. C-236/2014/ROEP/Ružinov zo dňa 07.11.2014.

Žalobca v konaní argumentoval splnením obidvoch zákonných predpokladov pre prechod vlastníctva zo štátu na obce zo zákona, podľa § 2 ods. 1 zákona č. 138/1991 Zb. s tým, že žalobca preukázal vlastníctvo Slovenskej republiky aj existenciu práva hospodárenia s nehnuteľnosťami národným výborom ku dňu 24.11.1990 a žiadna skutočnosť nebránila prechodu vlastníckeho práva k dotknutým pozemkom v prospech žalobcu.

V prejednávanej veci je z obsahu administratívneho spisu nesporné, že žalovaný v rozhodnutí konštatoval, že na to, aby bolo možné rozhodnúť o zmene údajov v návrhu registra v prospech obce, v tomto prípade žalobcu, je potrebné preukázať právo hospodárenia národným výborom s predmetnými pozemkami so všetkými z toho vyplývajúcimi povinnosťami s tým, že bez preukázania práva hospodárenia národným výborom nemožno automaticky odvodzovať vlastnícke právo k pozemkom zo zákona o majetku obcí.

Vzhľadom na to, že ide o majetok Slovenskej republiky, s ohľadom na druh pozemku v registri C - ostatné plochy a zastavané plochy a nádvoria zapísal predmetné pozemky do vlastníctva SR, v správe Okresného úradu Bratislava.

Krajský súd v Bratislave po preskúmaní obsahu administratívneho spisu konštatoval, že zistenie skutkového stavu, z ktorého vychádzali správne orgány, bolo nedostačujúce na posúdenie veci.

Súd poukazuje na vyjadrenie Slovenského pozemkového fondu na základe upovedomenia zo strany žalovaného o obsahu podaného odvolania žalobcu voči návrhu registra obnovennej evidencie pozemkov v k. ú. Y. zo dňa 17.12.2014, v ktorom uviedol, že pozemok pôvodne vedený s PK parc. č. XXX/X bol daný Rozhodnutím ObNV Bratislava - Nivy č. Pôd. 342/1959 zo dňa 01.06.1959 do trvalého užívania JRD V., t. j. na pozemky sa nevzťahuje zákon č. 138/1991 Zb. v znení neskorších predpisov, a preto pozemky sú správne vedené vo vlastníctve Slovenskej republiky, v správe Slovenského pozemkového fondu.

Podľa názoru súdu v danom prípade v záujme objektívneho zistenia skutkového stavu vzhľadom na vyjadrenie predchádzajúceho správcu Slovenského pozemkového fondu, ktoré v priebehu odvolacieho konania predložil, nebolo dokazovanie vo veci vykonané úplne.

Podľa ust. § 250j ods. 2 O.s.p., súd zruší napadnuté rozhodnutie správneho orgánu a podľa okolností aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a vráti vec žalovanému správne orgánu na ďalšie konanie, ak po preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu v medziach žaloby došiel k záveru, že

c) zistenie skutkového stavu je nedostačujúce pre posúdenie veci

d) rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo pre nedostatok dôvodov.

Súd ďalej potrebuje uviesť, že odôvodnenie rozhodnutia musí obsahovať dostatok dôvodov a ich uvedenie musí byť zrozumiteľné, správny orgán je povinný navzájom si odporujúce dôkazy hodnotiť a zdôvodniť, napríklad prečo niektoré z nich pokladá za nevierohodné, prečo niektoré odmietol vziať pri formulovaní rozhodnutia do úvahy, prípadne prečo sa niektorými dôkaznými návrhmi nezaoberal. Tieto nedostatky odôvodnenia, spolu s takzvanými opomenutými dôkazmi (o ktorých správny orgán v konaní nerozhodol vôbec), zakladajú vadu nepreskúmateľnosti rozhodnutia. V napadnutom rozhodnutí žalovaný neodôvodnil prečo sa rozhodnutím ObNV Bratislava - Nivy č. Pôd. 342/1959 zo dňa 01.06.1959, ktorým bol pozemok pôvodne vedený v PK parc. č. XXX/X daný do trvalého užívania JRD V., na ktoré poukázal predchádzajúci správca dotknutých pozemkov, nezaoberal.

S poukazom na vyššie uvedené dôvody dospel Krajský súd v Bratislave k záveru, že žaloba je dôvodná, a preto rozhodnutie žalovaného ako nezákonné podľa § 250j ods. 2 písm. c), d) O.s.p. zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní bude úlohou žalovaného doplniť dokazovanie o rozhodnutie ObNV Bratislava - Nivy č. Pôd. 342/1959, ktorým bol pozemok pôvodne vedený v PK parc. č. XXX/X daný do trvalého užívania JRD V. a následne po jeho doplnení, zabezpečiť prípadne ďalšie poklady, resp. rozhodnutia, ktoré boli v nadväznosti naň vydané, tieto s ohľadom na všetky okolnosti daného prípadu vyhodnotiť, podrobnejšie zhodnotiť z hľadiska ich právnej relevancie a opätovne vo veci rozhodnúť.

V zmysle § 250j ods. 7 O.s.p. sú správne orgány viazané právnym názorom súdu.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p., ale vzhľadom na to, že úspešnému žalobcovi v konaní žiadne trovy nevznikli, súd mu ani žiadnu náhradu trov konania nepriznal.

Toto rozhodnutie senát Krajského súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. v znení zákona č. 33/2011 Z. z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Bratislave, písomne, v dvoch vyhotoveniach. Z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.;

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci;

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností;

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam;

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a);

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.